

בע"ח (חיפה) 31223-05-14 - סמיר עיסאווי נ' מדינת ישראל

בע"ח (חיפה) 31223-05-14 - סמיר עיסאווי ואח' נ' מדינת ישראל לשלום חיפה

בע"ח (חיפה) 31223-05-14

1. סמיר עיסאווי

ע"י עו"ד רוני קליין

2. מיכאל כהן

ע"י עו"ד אלי סבן

נגד

מדינת ישראל

ע"י עו"ד גב' אדלמן

בית משפט השלום בחיפה

[23.12.2014]

כב' השופט אחסאן כנעאן

החלטה

הבקשה וכתב האישום

1. לפני בקשה המבקשים למסור לעיונים חומר חקירה בהתאם להוראות סעיף 74 (ב) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח

משולב], תשמ"ב - 1982.

2. כנגד המבקשים, שוטרים במשטרת ישראל, הוגש כתב אישום המייחס להם עבירה של גרם מוות ברשלנות.

3. על פי המתואר בכתב האישום בתחנת המשטרה בחיפה קיים מתכן כליאה לעצורים. בכל משמרת במתקן מוצבים

שני שוטרים. האחד בתפקיד כלאי והשני בתפקיד יומנאי. שניהם כשירים למלא את שני התפקידים ומוצבים בהם

לסירוגין.

4. עוד נטען כי על פי נוהל לטיפול בעצורים טעוני פיקוח נקבע בין היתר כדלקמן:

א. כלוא שקיים חשש שביצע מעשה אובדני או כלוא שביצע ניסיון למעשה אובדני יוגדר ככלוא טעון פיקוח.

ב. מכלוא טעון פיקוח ילקחו פרטי ציוד היכולים לשמש אותו לפגיעה בעצמו כגון שרוכים.

ג. כלפי עצורים שקיים חשש לפגיעה בשלומם יעשה שימוש בטלויזיה במעגל סגור (להלן: "טמ"ס").

ד. ביקורת בתאי הפיקוח וההשגחה תבוצע לפחות בכל חצי שעה, לרבות בתאים הנתונים לפיקוח הטמ"ס.

5. על פי הוראות בית המעצר אחראי כלאי בית המעצר לקבל את העצורים, לבדוק את הניירת הרלוונטית, לווסת את

העצורים לפי הגדרות, לערוך חיפושים ולמנוע הכנסת כבודה או עצמים פוגעניים וכו'.

6. בהנחיות שניתנו במערכת "שירת הסירנה" של תחנת חיפה, שהינה מערכת מידע נקבע כדלקמן:

א. עצור העל כוונות אובדניות יהיה בתא פיקוח כאשר כלאי יהיה צמוד לטמ"ס ויערוך ביקור פיזי בתאו בכל 15 דקות.

ב. בכל עצור חריג חובה לעדכן רמ"ס/ק"ס.

ג. עצורים עם כוונות אובדניות יש לשאוף להכנסת עצור רגיל לתאם נוסף על האמצעים המפורטים לעיל.

ד. בעת קליטת עצור, חובה להסיר ממנו שרוכים, חגורה או כל אמצעי אחר העלול לסכן את בטחונו.

ה. נוסף על האמצעים לעיל הנחיות לגבי עצור טעון פיקוח ינתנו על ידי הרמ"ס בטלפון.

7. על פי ההנחיות תעצור טעון פיקוח אמור להיבדק בדיקה פסיכיאטרית תוך עדכון הרופא המשטרה וקבלת הנחיות

ביומן טעוני השגחה, הכנסתם העצור לתא מפקח בטמ"ס וזא לאחר נטרול כל אלמנט של פגיעה עצמית.

8. במועדים הרלוונטיים שירתו המבקשים כשוטרים בבית המעצר. ביום 8.1.2012 נעצר מיכאל צוקולומין (להלן: "המנוח") והוא נחקר באזהרה. לאחר מכן נלקח המנוח לבית חולים לצורכי בדיקה והרופא קבע כי היא כשיר להיות במעצר בתנאי השגחה.
9. ביום 9.1.2012 שעה 2:00 הוחזר המנוח מבית החולים לבית המעצר שם נקלט על ידי המבקש מס' 1 ששימש כלאי במשמרת הלילה. המבקש מס' 1 היה מודע למצבו של המנוח לאחר שראה את תעודת השחרור. חרף האמור לא דאג לקבל הנחיות ספציפיות לגבי מהפיקוד באשר לכליאת המנוח. המבקש מס' 1 ערך חיפוש על גופו של המנוח אך בניגוד להוראות המפורטות לעיל לא הסיר את שרוך מכנסיו של המנוח טרם כליאתו.
10. המנוח הוכנס על ידי מבקש מס' 1 לתא מס' 7 שהינו תא מפוקח בעזרת טמ"ס.
11. בשעה 6:30 הגיע המבקש מס' 2 לבית המעצר והחליף את המבקש מס' 1 בתחילת משמרת בוקר בתפקיד כלאי. המבקש מס' 2 ידע כי המנוח בתא מס' 7 והוא טעון פיקוח. חרף ההנחיות כמפורט לעיל לא דאג המבקש מס' 2 לבצע ביקורת בתא המנוח כל 15 דקות ולהסתכל במוניטור של התא ולא דאג לבצע את המוטל עליו בין השעות 8:00 עד השעה 9:10 או דאג שמישהו אחר יבצע עבודה זו במקומו.
12. בשעה 9:10 נמצא המנוח בתא המעצר לאחר שתלה עצמו קודם לכן באמצעות שרוך מכנסיו. כתוצאה מכך מצא המנוח את מותו.
13. בכתב האישום נטען כי המנוח מצא את מותו בשל רשלנות המבקשים במחדל או במעשה שהתבטאה בכליאת המנוח כשהוא מצויד בשרוך מכנסיו על ידי המבקש מס' 1 בניגוד להוראות ובאי מילוי החובה לפקח על המנוח בהיותו עצור טעון השגחה על ידי המבקש מס' 2 כנדרש בהוראות.
14. במסגרת הבקשה שהניחו המבקשים לפני טענו המבקשים כי במסגרת מילוי תפקידם אמורים היו המבקשים להקליד במערכת כל המתרחש במשמרת. בחומר החקירה אשר הועמד לעיונם קיימים פלטי מחשב מתוך המערכת הכוללים אך ורק פראפרזות של התוכן המלא אותו מקלידים השוטרים וזאת רק מיום האירוע נשוא כתב האישום. המבקשים מעוניינים לקבל לידיהם תוכן הרישום המלא המערכת זו מהשנה האחרונה ועד ליום האירוע כולל יום האירוע עצמו זאת על מנת לקבל מידע מלא אודות מה שאירע ביום האירוע וכן לקבל תמונה מלאה אודות הפרקטיקות אשר היו נהוגות בבית המעצר בתחנת חיפה עד יום האירוע ע"י כל הגורמים הפיקודיים והמבצעיים אשר לטענת המבקשים אינם עולים בקנה אחד עם ההנחיות שפורטו בכתב האישום.

15. בנוסף, טוענים המבקשים, מנהלים השוטרים יומנים כתובים אשר גם בהם מתועד המתרחש במהלך המשמרת ובהם יומני כלאים, יומני מרד"ם, יומן קצין תורן, יומן ניהול שוטף, יומן הנחיות רפואיות ויומן טעוני הפרדה והמבקשים סבורים כי גם יומנים אלה הינם בבחינת חומר חקירה אשר הם זכאים לעיין בו שכן מהם ניתן ללמוד על ההנחיות הקיימות ועל ביצוען בפועל.
16. נוסף על כך עותרים המבקשים לקבל לידיהם פלטי שיחות היוצאות והנכנסות של כל מספרי הטלפון בבית המעצר לרבות המרד"ם, המעצר ומשרדו של אחראי בית המעצר, עופר שימלר וכן של הטלפונים הניידים של השוטרים איימן עבוד ועופר שימלר מיום האירוע 9.1.2012 בין השעות 05:00 - 12:00.
17. המשיבה הגיבה לבקשה בכתב. במסגרת התגובה טענה כי התרשלותם של המבקשים באה לידי ביטוי מחריגה ואי קיום הנחיות שונות ממקורות שונים. לכן בבסיס לקבלת החלטה האם חומר מסוים הוא חומר חקירה צריך להיות חומר חקירה הנוגע לאישום. גם פרשנויות מרחיבות כפי שנטען בבקשת המבקשים עדיין גידרו את היקפו של חומר החקירה ככזה הנוגע לכתב האישום והעוסק בשאלות השנויות במחלוקת.
18. למבקשים הועבר יומן בית המעצר ובו כל תקצירי הרישומים שבוצעו במועדים הרלוואנטיים לכתב האישום וכן הרחבות של התרשומות הרלוואנטיות לאירוע ההתאבדות עצמו. כמו כן, הועבר לטענת המשיבה למבקשים מספר הנחיות שניתנו במערכת שירת הסירנה במהלך שנת העבודה שקדמה לאירוע ההתאבדות ושנגעו להוראות הקונקרטיות הנוגעות לטיפול בעצורים בעלי כוונות אובדניות, הוראות בנוגע לדיווח על עצורים חריגים, לאופן קליטת עצור וכיוצ"ב.
19. המבקשים לא הצביעו על כל פוטנציאל ראייתי הקיים בחומר אותו הם מבקשים וכל שידעו לומר לגביו היה בגדר ספקולציות. החומר הנמצא בתיק החקירה משקף את ההנחיות ואין כל הצדקה לצאת למסע דיג.
20. אין כל נפקות לבקשתם של המבקשים לקבל חומרים שנה לאחר מכן מדובר בחומר שאינו חומר חקירה.
21. המידע האמור במערכת שירת הסירנה כולל חומר הנוגע לעצורים אחרים ומתן עיון בחומר זה יפגע בפרטיותם כאשר המבקשים לא הצביעו על כל אינטרס מוצדק המצדיק פגיעה שכזו. בפסיקה נקבע כי העבר חומר שיש פגיעה בפרטיות של צדדים שלישיים צריכה להיעשות במידתיות ותוך איזון בין האפשרות של פגיעה בנאשם והתועלת שהוא עלול להפיק מאותם חומרים אל הפגיעה בפרטיות.
22. מדובר ביומן אשר בו מנוהלים תרשומות בתכיפות רבה של רישום לכל מספר דקות בעניינם אחרים ואינם רלוונטיים לכתב האישום ולכן דרישה להציג את מלוא הרישומים אחורה לשנה אינה סבירה ויש בה להביא הכבדה מיותרת על הרשויות.
23. באשר לפלטי שיחות של שוטרים אחרים מדובר במידע שלא נאסף או מצוי בידי המשיבה ולכן הבקשה אינה צריכה לבוא בגדרי סעיף 74 לחסד"פ. מה עוד שגלומה בבקשה פגיעה בפרטיות של צדדים שלישיים. לכן ככל שהמבקשים סבורים כי מדובר בחומר הרלוונטי להגנתם עליהם להגיש בקשה בהתאם לסעיף 108 לחסד"פ.
24. ביום 14.8.2014 קיימתי דיון במעמד באי כח הצדים והם חזרו על טענותיהם.
25. בא כח המבקש מס' 1 טען כי בכוונתו מרשו לטעון טענות מקדמיות ובין היתר טענות של אכיפה בררנית שכן במשמרת הבוקר עבדו לטענתו שוטרים נוספים. לכן מבלי להודות בטענה כי המבקש מס' 1 לא דאג ליטול את השרוך מהמנוח יש לטענתו גורם זר מתערב.
26. עוד טען המבקש מס' 1 כי המשיבה צמצמה את היקף החקירה למה שנוח לה ואילו בדקה בהיקף הראוי הייתה מתקבלת תמונה מלאה. עוד טען המבקש כי שורטים ואחראי כולם טענו כי היו עסוקים בעניינים אחרים לכן הוא דורש לעיין בפלט השיחות.
27. בא כח המבקש מס' 2 טען כי ניתן ללמוד על הסטנדרט הסביר מתוך ההתנהלות בפועל ולכן דרוש לעיין ברישומים שנה שלמה לפני האירוע על מנת לקבל את התמונה במלואה.
- דיון והכרעה
28. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים הנני סבור כי דין הבקשה להידחות כפי שאנמק להלן.
29. תחילה בכל הקשור לקבלת פלטי שיחות צודקת בא כח המשיבה כי יש ללכת בהתאם למסלול הקבוע בסעיף 108 לחוק החסד"פ על פני המסלול הקבוע בסעיף 74 (ב) לחסד"פ.

30. בבש"פ 8685/13 רוני יעקוב נ. מדינת ישראל [פורסם בנבו] התייחס בית המשפט העליון ליחס בין סעיפים 74 ו-108 לחסד"פ. נפסק כי עצם העובדה שהחמור המבוקש אינו נמצא בידי המאשימה כדי להכריע בשאלה איזה מסלול צריך לבחור. יחד עם זאת, בסיטואציה כזו על הנאשם מוטל הנטל להראות האם יש בסיס להטיל החובה להמציא את החומר על המאשימה. עוד נפסק כי במסגרת הפעלת שיקול דעתו, על בימ"ש להבחין בין חומר שלפי טיבו מצוי בשליטת התביעה במובן הרחב, בהיותו בידי גורמים שיש להם זיקה ישירה לחקירה, או חומר שצריך היה להימצא בידי התביעה בשל זיקתו לחקירה, לבין חומר שביחס אליו אין להטיל על התביעה חובה להשיגו גם אם הנאשם מעונין בו לצורך הגנתו. לעניין טיב החומר, נקבע כי סעיף 74 לחוק חל על חומר שנוגע לליבת העניין הנידון, בעוד שבקשה לפי סעיף 108 לחוק תוגש בקשר לחומר שאינו ליבו של העניין, על אף שייתכן כי יש בו כדי להועיל להגנה. בנוסף, יש ליתן את הדעת לכך שבענייננו קיים חיסיון מכוח הדין על החומר המבוקש. מדובר בחיסיון יחסי, שניתן יהיה להסירו במידה ובימ"ש מוצא כי הצורך לגלות את הראיה לשם עשיית צדק עדיף מן העניין שיש לא לגלותה. עוד נפסק כי הליך לפי סעיף 108 יבטיח כי תינתן הזדמנות נאותה לאנשים שעלולים להיפגע מאותה החלטה לטעון את טענותיהם.
31. במקרה ענייננו פלטי שיחות הטלפון של שוטרים אחרים אינם נוגעים לטענת המחדל המופנית כלפי המבקשים ולכן אין מדובר בחומר הנוגע לליבת האישום. יתרה מכך, פלטי השיחות אינם נמצאים ברשות המאשימה. מדובר בפלטי שיחות טלפון של שוטרים אחרים אשר עלולה לפגוע בפרטיותם ועל כן המסלול הקבוע בסעיף 108 לחסד"פ עדיף במקרה זה ויש לבכרו.
32. לאור זאת, דין הבקשה ככל שהיא נוגעת לפלטי השיחות להידחות. המבקשים ככל שחפצים יפעלו בהתאם לאמור בסעיף 108 לחסד"פ.
33. באשר לחלקה הראשון של הבקשה לא מצאתי לנכון להיעתר לה מכמה נימוקים. ראשית, לא שוכנעתי כי התיעוד שכן הומצא על ידי המשיבה אין בו די. המשיבה המציאה רישומים ממערכת שירת הסרינה הנוגע ליממה עד למקרה. כמו כן, הומצאו רישומים מתוך המערכת בשנה האחרונה עד קרות האירוע והנוגעות להנחיות לגבי עצורים טעוני פיקוח. די בכך על מנת לספק את דרישות המבקשים.
34. שנית, המבקשים טוענים כי ניתן לגבש את סטנדרט ההתנהגות הסביר מתוך ההתנהלות בפועל שהייתה בעבר. אין בידי לקבל טענה זו. בע"פ 6811/01 אחמד נ. מדינת ישראל, פ"ד נז(1) 26 עסק בית משפט העליון בניתוח יסודות העבירה של גרם מוות על יד מחדל. באותו ענין נקבע כי תנאי להתגבשות העבירה על די מחדל כי היתה חובה על הנאשם לפעול בין שמקורה של החובה בדין ובין שמקורה בחוזה. לכן לעניות דעתי במידה ונאשם לא פועל מקום שהייתה מוטלת עליו חובה בדין זאת בטענה כי כך היה הנוהג במקום אינני רואה כיצד טענה יכולה לשמש הגנה פטנציאלית.
35. שלישית, דרישת המבקשים לעיין ברישומים במערכת לתקופה של שנה יש בה דרישה בלתי סבירה ומכבידה. מאידך המצאת רישומים כפי שעשתה המאשימה הנוגעים לגזרת האישומים הן מיממה לפני האירוע והן בשנה שעברה לגבי עצורים טעונים פיקוח יש בה משום לאזן בין הצדדים. לא מצאתי כל בסיס או נימוק ענייני מדוע להרחיב את העיין לחומרים אחרים שנראה לכאורה שאינם רלוונטיים.
36. לאור האמור לעיל הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להידחות וכך אני מורה. מזכירות בית המשפט תמציא העתק מהחלטה זו לצדדים לאלתר. ניתנה היום, א' טבת תשע"ה, 23 דצמבר 2014, בהעדר הצדדים.